

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Veritates Christianæ Qvæ Modvm Exhibent Benè Vivendi Et Benè Moriendi

Balde, Hendrik

Ipris, 1689

51. Cap. Boni instante morte lætantur, contristantur mali.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56447](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56447)

Innumeri in confinio æternitatis positi, supinam suam in procuranda animæ salute socordiam amaris lachrymis detestati sunt.

Tu igitur fac sapias; omnia desere, priusquam ab omnibus deseraris. Nihil eo facilius est; nam velle sufficit,

Quodcumque sibi imperavit animus, obtinuit.
inquit Seneca.

CAPVT LI.

Boni instante morte letantur, contristantur mali.

Toties oblectasti oculos rerum amœnarum aspectu, aures suavissimo musicæ permulisti concentu, delinivisti grato sapore palatum; toties te mundi vanitatibus immerfisti. Quid ex illis omnibus nunc tibi est reliquum? quo recesserunt omnes istæ sensuum illecebræ?
Transferunt omnia illa tanquam umbra.

Quod si tua te animi propensio eò te perducatur, ut res alias illecebrofas videas, audias, gustes, tangas; quid brevi post tempore inde adepturus es, nisi perpetuum conscientiæ remorsum?

Quid futurum est tibi ad terminum
G. 2 vita

vitæ redacto? quamvis ad id usque tempus omnibus honoribus ac voluptatibus affluxisses, instar somni cuncta evanescerint. Momento perpetrantur, quæ diu cruciant.

Extremo, quo morimur, temporis puncto, omnes omninò homines sunt inter se æquales, tam qui diuturno, quam qui brevi vixerunt tempore, & qui abundaverunt opibus, & qui inopiâ fuere pressi, & qui in delicijs enutriti, & qui gravissimis conflictati fuerunt ærumnis, eò quòd tunc omnia præterierint, atque mortis præteritæ felicitatis, & calamitatis sensum prorsus ademerit: hoc solum inter illos tum est discrimen, quòd hi liquidissimo perfundantur gaudio, alij verò acerbissimo torqueantur mærore.

Dum *S. Paulus* centum & tredecim annos natus animam in solitudine exhalabat, nullo suarum austeritatum, tamque diuturnæ in ea commorationis sensu tangebatur. Sola animi lætitia, æternorumque bonorum præsentia, mirificâ illum suavitate demulcebat.

Si *Cain* ad hæc usque tempora vitam protraxisset, omnibusque mundi voluptatibus foret fructus, & hoc momento moreretur; esset, ac si nunquam ijs fuisset fructus

nec
quã
mi
acer
pœn
tam
N
(a)
cau
aur
in p
nis
I
cer
ren
C
tiam

M
opt
Qu
C
ô r
ego
neg

neque modò quidquam haberet amplius, quàm frater ejus *Abel*, qui à quinquies mille annis è vivis sublatus est: verùm acerbissimo dolore premeretur, eò quòd pœnam sibi debitam auctam atque geminatam videret.

Non attendendum, inquit magnus *Guigo* (a) *Quid suavitatis habeant temporalia, verbi causa, vinea, pratum, domus spatiosa, ager, aurum, argentumque, laus ac cetera omnia, in presenti dum adsunt; sed quid amaritudinis generent in nobis, cum abeunt.*

Ingruente morte, sola vera est, sinceraque voluptas, voluptatibus omnibus renuntiasse. Hoc identidem animo versa.

Qui rectè semper vivet, ad præsentiam mortis nunquam expavescet.

CAPVT LII.

In quo sita sit bona mors.

Multi de morte perperam & præposterè judicant; mors, quam illi optimam censent, non rarò pessima est. Quoties audivimus aliquos dicentes?

O quàm feliciter iste ex hac vita decessit! ô mortem pretiosam! faxit Deus, ut & ego simili fato vitam concludam.

(a) *De tranquil.*

G 3

Ille